

Mundtlig beretning 2017

Kære kolleger

For første gang er der ikke udkommet nogen skriftlig beretning forud for generalforsamlingen. Det er der flere grunde til. Jfr vedtægterne skal vi ikke, men den vigtigste grund er, at en skriftlig beretning er tilbageskuende, den mundtlige fremadskuende og det er svært at skille de to ting af. Der er sket en masse i året, der gik, og langt det meste peger ind i fremtiden, både på kort og på langt sigt.

I vil i aften opleve, at der er flere af styrelsesmedlemmerne, som supplerer min beretning med områder, de hver især har særligt fokus på. Vi er forskellige i kredsstyrelsen, vi har alle nogle områder, vi er eksperter på og sammen er vi et stærkt team.

For at gøre beretningen visuel – ikke mindst for egen skyld, har jeg sat hovedoverskrifterne ind i en timeline. Der er flere ting, som jeg kunne have valgt at gå ind i, men da jeg ikke tror, forsamlingen har brug for et timelangt oplæg fra kredsformanden en onsdag aften, har jeg valgt at fokusere på det, jeg mener, er det mest relevante. Skulle I få behov for yderligere uddybning, håber jeg, at I vil spørge - nu eller bagefter.

Arbejdet i kredsen har – groft sagt – to sider. Dels sagsbehandling for medlemmerne, dels det politiske fokus. Heller ikke de to ting kan altid skilles ad. For når man i sin sagsbehandling opdager ting, som påvirker medlemmernes arbejdsmiljø, får det også et politisk fokus. Det vender jeg tilbage til om lidt.

Først lidt statistik:

I sagsbehandlerregi har Sønderborg Lærerkreds siden sidste generalforsamling haft:

56 lønsager, deltaget i 12 tjenstlige samtaler, haft 11 afskedssager, heraf to med assistance fra jurister i afskedsteamet i København, 3 frivillige fratrædelser, fået fleksjob til tre medlemmer og haft to førtidspensionssager, hvoraf den ene endte, som den skulle. Derudover har vi lavet 15 barselsberegninger, 20 pensionsberegninger, og i gennemsnit har vi 1-2 rådgivningssamtaler om ugen med medlemmer, som booker en tid, fordi de har brug for hjælp. En del af dem bliver visiteret videre til foreningens rådgivningstjeneste og psykologhjælp.

16 medlemmer er pt langtidssyge og får bisidderbistand ift deres sygesager og/eller arbejdsskadesager. En del af dem bliver desværre nok aldrig lærere igen. Fordi man mister sit job, holder man ikke op med at være syg. I stedet bliver man puttet ind i et system, hvor man skal leve for max 14.000 kr om måneden...før skat... i årevis... Det er med til at presse de syge yderligere. Det er et urimeligt system. Vi kan ikke i kredsen lave om på lovgivninger eller gøre folk raske, men vi kan være med til bisiddersamtaler, hjælpe med at finde rundt i lovgivningsjunglen og som backup har vi Hovedforeningen i København, hvor eksperter sidder klar til at hjælpe med det, vi ikke selv kan klare. Et sådant sikkerhedsnet koster. Det er blandt andet det, man betaler kontingent til.

Sagsbehandling er en løbende opgave. Derfor optræder det også hele tiden i min timeline. Det er vores mål, at medlemmerne oplever sagsbehandling af højeste kvalitet. Derfor arbejder vi løbende med at opkvalificere os selv, hinanden og også TR og AMR, så medlemmerne får den bedste service. Vi kan se i de undersøgelser, der er lavet af medlemmernes tilfredshed med indsatsen, at vi faktisk lykkes rigtig godt med den opgave.

Og så til det politiske fokus....

Når vi via statistikker og henvendelser kan se, at nyuddannede er udfordrede på opgaven, så handler vi. Vi intensiverer vores samarbejde med forvaltningen om at gøre de kurser, vi laver for de nyuddannede, mere optimale. Det betyder, at næste år kommer man som nyuddannet ikke på kursus en enkelt dag i starten af karrieren, men i korte forløb over hele det første skoleår, så vi kan samle op på problemstillinger, der opstår undervejs og de nye kan danne netværk med hinanden. Samtidig er de nyuddannedes vilkår også et emne, som drøftes mellem kreds, ledere og forvaltning.

Når lærere og børnehaveklasseledere kommer i klemme, fordi der er en ændret opfattelse af, hvad man kan tillade sig, når man tager fat i elever, så handler vi. Derfor har jeg til dato holdt oplæg om magtanvendelse på over halvdelen af vores skoler, og jeg er ikke færdig endnu. Det har været nogle rigtig gode møder – om et alvorligt emne – som har fået gang i den pædagogiske debat på skolerne. Det er dejligt at opleve. Alle steder har lederne deltaget. Debatterne har givet mig ting at tænke over, som jeg tager med tilbage og som vi arbejder videre med. Det har cementeret vigtigheden af, at der til stadighed holdes tæt kontakt til jer. For vi er afhængige af input og feedback.

En af måderne at få input og feedback på, er gennem undersøgelser. Jeg ved godt, at når I ser et spørgeskema i jeres mailboks, så tænker I: "Åh, Gud, ikke igen..". Men I skal vide, at de undersøgelser faktisk bliver brugt til noget konstruktivt. Et par eksempler:

Den inklusionsundersøgelse, I har besvaret, bliver nu brugt i det høringssvar, vi afleverer til forvaltningen lige om lidt. Og fremadrettet, når vi skal drøfte inklusionsvilkår med ledere, politikere og forvaltning. Derfor er det så vigtigt, at vi har en høj svarprocent, når vi ulejliger jer med spørgeskemaer. For jo flere, der har svaret, jo mere valid bliver undersøgelsen også.

I forbindelse med genforhandlingen af administrationsgrundlaget lavede vi en spørgeskemaundersøgelse om medlemmernes arbejdsvilkår. Resultatet delte vi med skolelederne på et møde, og den var fundamentet for forhandlingerne om administrationsgrundlaget. Vi **ved** konkret, at undersøgelsen var med til at give nogle af vores tillidsrepræsentanter mere tid til opgaven – fordi det viste sig, at når TR ikke har tid, så henvender medlemmerne sig direkte til kredsen og dermed kører en sag, der kunne have været håndteret hjemme på skolen, op på et andet niveau. Vi **ved** konkret, at undersøgelsen var med til at dokumentere, at dialogen omkring opgaveoversigten ikke var god nok, og derfor blev der lavet et dialogpapir med mindstemål for, hvad en dialog skal indeholde, da vi genforhandlede administrationsgrundlaget.

Vi har nu et administrationsgrundlag frem til 2018, der bl.a. sikrer lærerne 240 timers fleksibilitet og også en ens afregning af undervisningstillæg for lejrskoler på alle kommunens skoler.

Det ville være fantastisk, hvis vi også kunne få tid på opgaveoversigten. Det er lederne så ikke enige i, og derfor må vi nu forsøge at skabe den prioritering af arbejdsopgaverne, som tallene på opgaveoversigten tidligere gav, ad dialogens vej.

Der er et brasiliansk ordsprog, der hedder, "*Hvis man ikke har en hund, må man jage med en kat*". Man kan enten tage katten med på jagt eller blive hjemme fra jagten. At blive hjemme fra jagten ville her være at sige: "Kan vi ikke få det, vi vil ha, så vil vi ikke være med. Så må I tage ansvaret".

At jage med katten er, når vi siger: "Hvis vi ikke kan få tid på opgaverne, så må vi sikre os på anden vis. Fx ved, at sikre, at der foregår en ordentlig samtale og en forventningsafstemning mellem ansat og leder".

Én ting er sikkert - prioritering af resurser er en nødvendighed. Hvilke opgaver skal vi løse, hvilke opgaver kommer til og hvis noget skal ind, hvad skal så ud? Vi kan ikke blive ved med at fylde et glas, der er fyldt til randen, for så spilder vi på bordet. Her har vi brug for, at lederne er med os og taler med os og deres chefer om, hvad vi kan rumme og hvad der giver mening på den enkelte skole. Det er derfor, samarbejdsklimaet er så vigtigt at pleje. For vi kan ikke gøre det alene.

Vi har derfor valgt at jage med katten. Det er den måde, vi er nødt til at arbejde på lige nu, hvis vi vil have indflydelse og sådan har det været siden 2013. Måske får vi på et tidspunkt en hund? Måske bliver katten rigtig dygtig til at gå på jagt? Hvem ved...

Kvalitetsarbejdet gik i gang i 2016. I har sikkert fået det præsenteret hjemme på skolerne. Peter, som har siddet i den administrative styregruppe, vil fortælle jer mere om det lidt senere. Han vil også motivere en udtalelse fra os her på generalforsamlingen omkring kvalitetsarbejdet.

Forvaltningen har lagt op til en åben proces og den er vi gået ind i. Anbefalingerne er forvaltningens og derfor er vi ikke nødvendigvis enige i alt det, der står. Det vil også fremgå af det høringssvar, vi kommer med. Men vi afleverer ikke et høringssvar, som kun indeholder kritik. Vi kommer også med konstruktive anbefalinger til, hvordan man kunne gøre tingene i stedet, baseret på forskning og medlemmernes erfaringer, blandt andet med co-teaching. Jeg gik til valg sidste år på en ledelsesform, hvor vi får indflydelse gennem saglighed, faglighed, tillid, ordentlighed og respekt. Den linje holder jeg fast i, fordi jeg tror, at det er det, vi kommer længst med. Det betyder ikke, at man skal være dørmåtte eller have en fjollet ja-hat på. Vi skal kalde en spade for en spade. Men det kan man godt gøre på en ordentlig måde.

At vi agerer, så andre gerne vil samarbejde med os, blev underbygget af det fællesseminar, vi holdt i december 2016 med tillidsvalgte, ledere, kreds og forvaltning. Jeg ville ønske, jeg kunne sige, at det var mig der havde fået ideen til seminaret, men det var faktisk en af skolelederne, og det er måske i virkeligheden endnu bedre. Det var et par gode dage, som vi nu følger op på, ved at holde opfølgningssamtaler med TR og AMR på alle skoler. Forvaltningen gør det samme med skolelederne. Det giver os også mulighed for at høre om, hvordan det går på skolerne, set med TRs og AMRs øjne.

Fællesseminaret blev afholdt lige efter, at vi var til landsdækkende evaluering af Bilag 4 - de 15 punkter om arbejdstid fra OK15. Det var forstemmende at høre om de vilkår, som hersker i nogle kommuner og det bestyrker min tro på, at det er nødvendigt at skabe et samarbejdsklima, hvor man kan tale MED hinanden fremfor OM hinanden.

Betyder det så, at alt er olympisk i Sønderborg og det hele bare kører? Næ! Selvom vi ikke har en ligeså presset økonomi som andre kommuner, har vi stadig for mange opgaver til for lidt tid. Og dialog kan løse meget, men ikke alt. Vi skal forholde os til tiltag, som har groet i alle mulige andres haver end vores og som skal implementeres med lysets hast - og helst i går.

Inklusionsopgaven fylder i dagligdagen, på trods af at vores politikere aldrig har insisteret på, at vi skulle op på de "magiske" 96%.

I folkeskoleloven er der en paragraf 16b, som giver mulighed for at veksle understøttende undervisning til to voksne i klassen og dermed afkorte skoledagen. Det har tidligere været politikerne, som skulle godkende det, efter en ansøgning fra skolerne. Ikke ret mange slap gennem nåleøjet. Vi har sagt til politikerne – mange gange – at det mente vi godt, den enkelte skole bedre kunne vurdere. Det har politikerne lyttet til. Der er bare ikke voldsomt mange timer tilbage at gøre godt med, efter det pludseligt blev besluttet, at nu skulle vores elever have tysk fra 0.

Vi har Vidensby Sønderborg, en kæmpesatsning, som vejledere og vejledte først skal til at finde sig selv og hinanden i, efter en periode med uddannelse og vikardækning.

En undersøgelse, offentliggjort i sidste uge viser, at kun 78% af de, der er ansat i Sønderborg, er læreruddannede – det har vi nu bedt TR om validere. Det kommer også til at kræve vores opmærksomhed...

Vi bokser stadig med læringsplatforme (hvad enten det hedder KMD, eller noget andet) og med "målstyret læring", som ikke giver mening for ret mange lærere. Til oktober deltager tillidsrepræsentanterne fra Sønderborg Lærerkreds på 1. dagen af Danmarks Lærerforenings kongres. Før kongressen skal vi høre et oplæg fra en lærer med viden om målstyret undervisning. Det er tanken, at vi efterfølgende laver et temamøde om målstyring og læringsplatforme, ikke kun for medlemmer af kreds 91, men også for ledere, forvaltning, politikere og skolebestyrelser. Vi har behov for en bred debat om emnet og fælles beslutninger om, hvad vi fremadrettet skal med det dyr, der hedder "målstyring".

I øvrigt har rettighedsspørgsmålet i forbindelse med læringsplatformene tidligere været vendt i dette forum, da lærerne i Sønderborg var nogle af de første, der problematiserede emnet. Jeg kan fortælle, at Danmarks Lærerforening nu har anlagt sag for at få rettighedsspørgsmålet afklaret.

Der er masser af udfordringer og dem skal vi også tage fat i. Men det må ikke blive den eneste dagsorden, vi har. Fremstiller vi skolen som en fiasko, så kører vi os selv i sæk. Ikke kun i forhold til samfundet omkring os, men i forhold til os selv. Vi skal i stedet styrke det sammenhold, vi ved, vi har. Vi skal ikke være bange for at tale om det, der ikke virker, men vi skal også tale om ting, som vi er gode til og som giver os håb og mod. Vi skal tro på, at vi på sigt lykkes med at vende skuden, holde fast i det, der giver mening og luge ud i det, der ikke giver mening.

En af de ting, vi også lykkedes med i denne periode, var en aftale for praktikvejledning. Den vil Sten fortælle om senere.

Vi sidder stadig med i HovedMEDudvalget i kommunen, hvor næstformanden for kredsen nu også er næstformand, i det centrale MED-udvalg, hvor vi er repræsenteret både på medarbejder- og arbejdsmiljøområdet.

Og så har vi nogle mindre medlemsgrupper, som også skal tilgodeses. UU har været inddraget i kvalitetsarbejdet, talehørelærere og psykologer står overfor en organisationsændring, som får stor indflydelse på deres arbejdsliv fremadrettet og børnehaveklasselederne, som står med ansvaret for at gøre børnehavebørn til skolebørn, oplever også et øget pres. Den sidste gruppe har vi længe ønsket at "hegne bedre ind" via en uddannelsesmæssig opkvalificering – de er ikke omfattet af regeringens 2020-mål. Det har Per arbejdet med og han vil orientere om resultatet om lidt.

Som jeg sagde tidligere, så er det vigtigt, at vi opretholder kontakten til baglandet. Den har vi pt mest via TR og AMR. De er foreningens forpost på skolerne og vi er dybt afhængige af det store arbejde, de lægger i opgaven. Men styrelsen vil også gerne i mere direkte kontakt med medlemmerne. Hvordan kommer vi så det?

Ved at skrive nyhedsbreve? Nyhedsbrevene er nødvendige, men det er ikke meget feedback, vi får på dem. Så er der faglig klub? Vi kommer gerne ud – og det er vi også, men vi kan også mærke på TR, at det er svært for lærerne og børnehaveklasselederne at finde tiden til faglig klub-møder i en travl hverdag med lange skoledage.

I forhold til sagsbehandlingen, så ved vi, at folk kommernår det brænder på. Det er vi glade for – det er sådan set en af grundene til, at vi er her. Men hvis vi vil have et indtryk af, hvordan det går i undervisningen og på skolerne, så er det ikke på kreds-kontoret, det sker.

Kredsstyrelsen har derfor besluttet at veksle nogle styrelsesmøder til skolebesøg, hvor vi følger en lærer/børnehaveklasseleder i undervisningen, for at finde ud af, hvad det er, der driver lysten til arbejdet. Hvad giver jer arbejdsglæde? Hvad giver jer det modsatte? Hvilke ideer og input har I til os? Vi vil bagefter - med lærerens accept, naturligvis - producere en lille tekst til vores Facebook-side om besøget. Vi håber, at I vil tage godt imod os. Og hvis I har andre ideer til, hvordan vi kan gøre kontakten mere direkte, så hører vi meget gerne om det...

Vi besøger naturligvis også de medlemmer, vi har andre steder, både i UU og PPR.

Foruden vigtig viden fra skolerne, som vi kan bruge i vores videre arbejde, så ønsker vi også at sætte fokus på det fællesskab, vi har som fagprofessionelle. På skoler, som på trods af diverse forhindringer og benspænd, stadig har en masse at tilbyde til både ansatte og elever. Det er nødvendigt, ikke mindst set i lyset af, at vi nu har 16 folkeskoler og 15 friskoler samt et faldende børnetal. Politikerne har lovet, at der i denne valgperiode ikke bliver lukket skoler og det løfte har de holdt. Hvad der sker i den kommende valgperiode, er der ingen, der ved.

Hvad vi ved er, at der siden 2013 er en del lærere, som er blevet partiløse, fordi de ikke kan se sig selv stemme på partier, som har aktier i Lov 409. Derfor er der en vis interesse i os fra forskellige partiers side. Det er fint nok at være interessant, men hvad der er endnu mere interessant er, hvordan de forskellige kandidater ser på folkeskolen fremadrettet og hvad de har tænkt sig at gøre. Derfor laver vi igen i år et valg-møde - med folkeskolen som tema - hvor vi inviterer de forskellige kandidater til en paneldebat. Vi håber, I vil møde op og komme med spørgsmål og input til dem, der politisk skal lede Sønderborgs Skolevæsen de kommende fire år.

Når valget er overstået, vil vi tilbyde de nye byrådsmedlemmer et introkursus i skole-spørgsmål...så må vi se, hvor mange, der benytter sig af tilbuddet ☺

I de sidste to dage har jeg været til konference med de andre kredsformænd om OK18. Her har vi drøftet, hvilke overenskomstkrav, vi kan stille. Hovedstyrelsen har haft deres runde, kredsformændene deres og nu kommer turen til medlemmerne. Derfor afholder vi OK18-møde i starten af maj, hvor vi orienterer om situationen lige nu, informerer om foreningens kommunikationsstrategi i forbindelse med OK18, drøfter hvilke krav, I mener, er de vigtigste og lytter til jeres input og ideer. Det viderebringes til Hovedstyrelsen, som formulerer den endelige kravopstilling, så den er klar til debat og vedtagelse på kongressen i oktober. Jeg vil derfor ikke gå i detaljer med OK18 i aften, men bare sige, at jeg ikke misunder chefforhandlerne

deres opgave. Vi havde på kredsformandskonferencen i går besøg af Kristian Heunicke, som er direktør for overenskomstforhandlinger i KL og en modig mand. Hans budskab til 70 kredsformænd var: vi får ikke flere penge, kommunerne synes, det går godt, så det synes KL også. Han indrømmede, at der er ting, der kunne være bedre, men det er mest i afdelingen for mere bevægelse og variation i undervisningen og i samarbejdet mellem lærer og pædagoger. Hegnspælene omkring arbejdstid står fast, KL kan ikke se meningen med at lave noget om og det kan politikerne heller ikke. Han erkendte dog, at målstyringen ser ud til at være gået for vidt og at vi der har behov for en justering. Og det var da noget...

Han slap ud levende – vi er jo pæne mennesker - og uanset om vi kan lide budskabet eller ej, så er det det, det er, og det er vi nødt til at forholde os til.

Hvordan får vi så KLs virkelighed til at møde vores? Det bliver den store opgave for forhandlerne.

Risikerer vi at ende i konflikt igen? Risikoen er absolut til stede. Hvis det sker, så tror jeg ikke, det bliver arbejdsgiver, som trækker konfliktkortet denne gang. Én ting er sikker: Vi nøjes ikke med en fortsættelse af Lov 409 – vi bliver nødt til at have en ægte, forhandlet overenskomst i stedet.

Det kan I høre mere om på OK-mødet i maj.

Jeg har haft en dobbeltrolle siden august, hvor Ulrik Nielsen, som er kredsformand i Tønder og vores lokale hovedstyrelsesmedlem, blev alvorligt syg. Jeg er Ulriks suppleant, så i august blev jeg indkaldt til hovedstyrelsesarbejde, hvilket gjorde, at vi trak vores suppleant, Dorthe Ovesen, ind i kredsarbejdet. Ulrik er heldigvis i bedring, det forventes, at han starter op på fuld tid efter sommerferien. Dermed er jeg tilbage på min pind på kredskontoret. Dorthe får vi lov til at beholde lidt længere, da hun bliver barselsvikar for Nanna, som om ganske få dage skal koncentrere sig om noget meget vigtigt – nemlig at sikre tilgangen af elever til folkeskolen. Vi er glade for at have Dorthe med ombord og ønsker dig, Nanna, en rigtig god barselsorlov. Nanna er med os igen i 2018, vi har brug for alle mand, for som I kan se, så er der nok at rive i....

Jeg vil slutte beretningen med at sige tak. Først og fremmest til min dygtige og tålmodige kredsstyrelse, som har måttet tåle en del ændringer i årets løb. Til vores dygtige tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter for jeres arbejde for medlemmerne, og for input og sparring. Til kollegerne i Fraktion 4, som sørger for, at vores pensionerede kolleger stadig har et fællesskab, de kan mødes i. Til vores samarbejdsparter, både ledere, forvaltninger, politikere og de andre faglige organisationer. Til et sekretariat i København, som aldrig svigter, når man har brug for dem. Og sidst men ikke mindst en tak til jer medlemmer, fordi I er dem, I er. Fordi I gør en forskel på vores skoler, hver dag – også selvom det ikke altid er let.

Jeg overgiver hermed beretningen til generalforsamlingens behandling.